

Załącznik nr 1 do uchwały NR LIII/362/2022
Rady Miejskiej w Stąporkowie
z dnia 20 stycznia 2022 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Kielcach
ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Skarżący:
Prokuratura Okręgowa w Kielcach
Organ:
Rada Miejska w Stąporkowie

Odpowiedź na skargę

Rada Miejska w Stąporkowie uznając za niezasadną skargę Prokuratury Okręgowej w Kielcach wniesioną w dniu 4.01.2022 r do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach na uchwałę Rady Miejskiej w Stąporkowie Nr XXII/201/2012 z dnia 31 maja 2012 rr w sprawie uchwalenia Regulaminu określającego tryb, sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania w Gminie Stąporków **wnosi o jej oddalenie.**

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miejskiej w Stąporkowie Nr XXII/201/2012 z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu określającego tryb, sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania w Gminie Stąporków została uchylona i nie jest stosowana a zatem odpada cel jaki przyświecał skarżącemu, który działa w interesie ogólnym, tj. ochrony praworządności.

Zaskarżonej uchwale Prokurator zarzucił w głównej mierze istotne naruszenie przepisów prawa poprzez przekroczenie zakresu delegacji ustawowej wynikającej z art. 9 a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, który uprawnia Radę Gminy jedynie do określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków

Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania a nie do powtarzania lub modyfikowania treści zapisu art 9 a w/w ustawy.

Wskazując na powyższe, Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały we wskazanej części.

Z powyższym nie można się zgodzić.

Należy wskazać, iż Wojewoda Świętokrzyski jako organ nadzoru nad działalnością uchwałodawczą organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego nie dostrzegł naruszenia prawa i nie stwierdził nieważności uchwały, w związku z powyższym uchwała została opublikowana w dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego i weszła w życie po upływie 14 dni od publikacji.

Podstawy do stwierdzenia nieważności aktu lub uchwały organu gminy wyznaczają przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. W myśl art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne.

Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo sprzeczności z prawem uchwały lub zarządzenia, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa, które prowadziłoby do zastosowania takiej sankcji. W judykaturze przyjmuje się, że tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały organu gminy, a więc uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym, które wpływają na treść uchwały lub zarządzenia (por. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. w sprawie II SA/Wr 1459/07, publ. OSS 1988, nr 3, poz. 79 oraz wyrok NSA z 8 lutego 1996 r. w sprawie SA/Gd 327/95). Do takich naruszeń zalicza się między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do wydania aktu lub brak podstawy prawnej, bądź przepisów prawa ustrojowego lub przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie to nie wystąpiło. O istotnym naruszeniu prawa można zatem mówić wówczas, gdy naruszenie dotyczy przepisów prawa ustrojowego, materialnego, czy procedury podejmowania aktów (por. wyroki NSA z 11 lutego 1998 r. w sprawie II SA/Wr 1459/97, publ. OwSS 1998/3/79; z 8 lutego 1996 r. w sprawie SA/Gd 327/95, publ. OwSS 1996, nr 3, poz. 90; z 26 lipca 2012 r. w sprawie I OSK 679/12 i I OSK997/12, baza orzeczeń.nsa.gov.pl).

Stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić więc tylko wtedy, gdy pozostaje ona w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika wprost z treści tego przepisu. Nie jest zatem konieczne rażące naruszenie, warunkujące stwierdzenie nieważności decyzji czy postanowienia o jakim mowa w przepisie art. 156 § 1 k.p.a. Za nieistotne naruszenie prawa należy natomiast uznać takie naruszenie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak np. nieścistość prawna, czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu organu gminy. Takie naruszenia są jedynie przesłanką do wskazania, że akt został wydany z naruszeniem prawa, ale nie stanowią przesłanki do stwierdzenia jego nieważności.

Należy dodać, że w orzecznictwie dopuszcza się możliwość powtarzania w akcie prawa miejscowego zapisów ustawowych, o ile takie powtórzenie ma charakter dosłowny i jeżeli jest to uzasadnione względami zapewnienia komunikatywności tekstu prawnego, stanowiąc określenie materii, która jest regulowana aktem prawa miejscowego (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SA/Go 132/18, wyrok WSA w Poznaniu z 22 kwietnia 2015 r., IV SA/Po 1284/14).

Zgodnie z art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwały organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Podstawą stwierdzenia takiego faktu jest uznanie, że doszło do istotnego naruszenia prawa. Według bowiem ust. 4 powołanego wyżej artykułu - w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały ograniczając się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

W ocenie organu w niniejszej sprawie nie doszło do istotnego naruszenia prawa.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.